

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoKR/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117212554
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117212554.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta v právnej veci navrhovateľa: Y.. K.. U. N., L. L. M. W. X, XXX XX T., K.: XX XXX XXX, správca konkurznej podstaty úpadcu S.X. F., W.. XX.XX.XXXX, F. Q. XXX/XX, XXX XX L., proti žalovanému: T. F., W.. XX.XX.XXXX, F. Q. XXX/XX, XXX XX L., právne zastúpenému Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, IČO: 42 238 871, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o späťvzatií odvolania proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 4Cbi/14/2017-80 z 10. marca 2020 takto

rozhodol:

Odvolacie konanie zastavuje.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie žalobca vo vlastnom mene napriek tomu, že bol zastúpený E. V. - R. F., L.. C.. I., L. L. A. Š. XX, XXX XX L. W. U., K.I.: XX XXX XXX, (ďalej len „právny zástupca“ alebo „advokát“).

3. Právny zástupca žalobcu podaním z 15. júna 2020 vzal odvolanie späť a navrhol odvolacie konanie ako celok zastaviť.

4. Žalobca podaním z 22. júna 2020 oznámil súdu prvej inštancie odvolanie plnomocenstva udeleného právnenému zástupcovi v tomto konaní z dôvodu, že zvolený zástupca si neplnil povinnosti ustanovené zákonom chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Zároveň žiadal súd, aby advokátovi bezodkladne odňal možnosť nahliadnuť do elektronického spisu.

5. Žalobca podaním z 22. júna 2020 oznámil súdu nesúhlas s prekročením oprávnenia advokáta spočívajúcim v späťvzatií odvolania. Tvrdil, že 22. júna 2020 nahliadnutím do spisu zistil, že advokát vzal odvolanie späť bez toho, aby mu dal pokyn k späťvzatiu odvolania a bez toho, aby ho o tom informoval, v dôsledku čoho bolo splnomocnenie na zastupovanie okamžite odvolané. Mal za to, že toto podanie právneho zástupcu bolo zjavne v rozpore s jeho záujmami ako so záujmami klienta, a preto žiadal súd, aby na uvedené podanie neprihliadal a v konaní pokračoval.

6. K späťvzatiu odvolania sa vyjadril žalovaný podaním z 22. júla 2020. Uviedol, že k odvolaniu žalobcu z 11. júna 2020 sa už nebude vyjadrovať, keďže ho považuje za bezpredmetné.

7. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním z 10. augusta 2020. Uviedol, že nakoľko odvolanie bolo podané ním ako žalobcom, neexistuje žiadny jeho prejav vôle, ktorým by mohlo byť odôvodnené späťvzatie odvolania. Domnieval sa, že nie je možné hovoriť ani o nejakom omyle, keďže podaním odvolania nič také nesledoval. Pripomenul, že Najvyšší súd Slovenskej republiky ustálene konštatuje, že právna teória aj prax označuje za konanie in fraudem legis konanie subjektu, ktorý formálne postupuje podľa práva, ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnu normou zakázaný alebo nepredvídaný a nežiaduci. Úkon takto urobený nie je v priamom rozpore so zákonom, ale svojimi účinkami a najmä cieľom zákon obchádza. Ak advokát zoberie odvolanie podané samotným účastníkom konania späť a proti jeho vôli, z hľadiska procesného postupuje podľa práva, ale konaním in fraudem legis dosiahne výsledok, pre ktorý nebol dotýčny advokát ustanovený za zástupcu. Mal za to, že z takéhoto konania nemôže mať prospech žalovaný. V tomto prípade však späťvzatie odvolania bolo na prospech žalovaného, a teda ak by tento stav pretrval, došlo by k narušeniu zásady ex iniuria ius non oritur.

8. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo 17. augusta 2020. Uviedol, že vzťah medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom nie je predmetom tohto konania a ani predmetom odvolacieho konania v tejto právnej veci, preto sa k nemu nebude vyjadrovať. V ostatom odkázal na svoje písomné vyjadrenie z 22. júla 2020.

9. Žalovaný sa k späťvzatiu odvolania vyjadril aj podaním z 1. decembra 2020. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/99/2016 z 27. apríla 2017, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že právny zástupca žalobcov resp. jeho advokátska koncipientka vzala na pojednávaní návrh žalobcov v celom rozsahu späť, pričom žalobcovia tvrdili, že koncipientka nebola na tento úkon oprávnená, konala nad rámec udeleného poverenia a z týchto dôvodov považovali úkon späťvzatia za nulitný. Dovolací súd pritom zo zisteného stavu veci vyvodil záver, že plnomocenstvo dané advokátovi nebolo možné obmedziť, pričom pri jednotlivých úkonoch sa v zmysle zákona o advokácii môže dať advokát zastúpiť advokátskym koncipientom. Zastúpenie advokátskym koncipientom však nie je možné proti vôli klienta. Advokát zodpovedná klientovi za škodu spôsobenú pri výkone advokácie. V danom prípade teda advokátsky koncipient splnomocnený advokátom konal lege artis. Okrem toho poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 2Cdon 1081/96, podľa ktorého advokátovi možno udeliť procesné plnomocenstvo iba na celé konanie. Zástupca, ktorému bolo udelené procesné plnomocenstvo na celé konanie, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní vykonať účastník, vrátane tých procesných úkonov, na ktoré ho účastník výslovne nespomocnil. Vnútorne obmedzenie, konkrétne príkazy, zákazy alebo pokyny, ktoré boli predmetom dohody medzi takýmto zástupcom a účastníkom konania, nemajú voči súdu a ostatným účastníkom konania nijaké procesné účinky. (Števíček, M., FicoVá, S., Baricová, J., Mesiarkinova, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 323) Z vyššie uvedeného podľa neho vyplýva, že niet rozumného dôvodu, pre ktorý by mal odvolací súd vykonať meritórny prieskum odvolania žalobcu, nakoľko účinky späťvzatia ako procesného úkonu nastali jeho doručením súdu prvej inštancie.

10. Podľa § 92 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo také splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

11. Podľa § 92 ods. 3 CSP odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili.

12. Podľa § 369 ods. 1 CSP akiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

13. Podľa § 369 ods. 2 CSP, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

14. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

15. Odvolateľ má dispozičné právo k odvolaniu. Môže ho zobrať späť, ak o odvolaní nebolo rozhodnuté. Účinnosť späťvzatia odvolania nie je podmienená súhlasom súdu.

16. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo 146/2011 z 28. októbra 2011, v odôvodnení ktorého súd uviedol, že z ustanovenia § 207 ods. 3 OSP (teraz § 369 ods. 3 CSP) vyplýva, že ak odvolateľ vezme odvolanie späť, odvolací súd nemá inú možnosť, než odvolacie konanie zastaviť. Späťvzatie odvolania je z tohto hľadiska definitívne. Účastník konania, ktorý vzal účinne odvolanie späť, nemôže zrušiť svoj procesný úkon späťvzatia (nemôže „vziať späť späťvzatie odvolania“) a nemôže ho ani podať znova. Nemôže žiadať, aby konanie o odvolaní nebolo zastavené a aby sa v ňom pokračovalo bez ohľadu na späťvzatie odvolania. Pokiaľ odvolateľ taký úkon predsa len urobí, odvolací súd naň neprihliada, lebo takýto úkon nemá žiadne procesné účinky. Odvolací súd sa zároveň stotožňuje s argumentáciou žalovaného odkazujúc na citované uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/99/2016 a Najvyššieho súdu ČR 2Cdo/1081/96. Pokiaľ počas trvania zastúpenia advokát žalobcu urobil procesný úkon spočívajúci v späťvzati odvolania, učinil tak po práve. K takémuto úkonu nebol potrebný zo strany žalobcu konkrétny pokyn, keďže splnomocnenie advokáta nie je možné obmedziť (§ 92 ods. 2 CSP).

17. S poukazom na uvedený procesný úkon právneho zástupcu žalobcu a včasnosť uskutočnenia tohto procesného úkonu, odvolací súd odvolacie konanie zastavil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca zaviniel zastavenie odvolacieho konania, keďže vzal odvolanie späť, preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).